

Toulavý boty

Poupata

1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
chodil tulák, boty starý na nohou,
ať byl déšť, nebo mráz,
chodil po těch cestách zas,
cílem byl mu obzor střeťlý s oblohou.

R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák přijel k nám,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od tý doby touhu mám
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R: